

Cena egzemplarza gr 15
łącznie z całkowitym
wynagrodzeniem sprzedawcy

ILUSTROWANY

WYDANIE A

Prenumerata poczt. zł 3,60
przez roznościela zł 3,90

KURIER POLSKI

Rok VI (1950)

Centrala telefoniczna IKP Bydgoszcz 83-41 i 83-42
Sekretariat Redakcji (tel. 19-07) przyjmuje codziennie
od godz. 10—12 (z wyjątkiem niedziel i świąt).

Czwartek, 9 listopada

Konto PKO nr VI-135. PKO IKP nr VI-140
Konto operacyjne nr 110-1574 w Narodowym Banku
Polskim Oddz. Bydgoszcz, Generalissimusa Stalina 8

Nr 309 (1803)

STOLICA KRAJU RAD w 33 ROCZNICĘ PAŹDZIERNIKA Święto radości i dumy radzieckich mas pracujących

MOSKWA [PAP] Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw odniesionych na froncie budownictwa komunizmu. Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień święta październikowego odbyła się uroczysta akademia w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Pl. Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

O godz. 10 7 bm. rozpoczęła się na Pl. Czerwonym w stolicy ZSRR defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Na Pl. Czerwonym ustawili się oddziały oficerów — słuchaczy akademii wojskowych, zajmując znaczną część placu przed gmachem Rady Ministrów ZSRR. Na gmachu w obramowaniu czerwonych sztandarów widnieją wielkie portrety genialnych wodzów mas pracujących całego świata, założycieli Partii Bolszewickiej i państwa radzieckiego — Lenina i Stalina, transparenty z hasłami październikowymi KC WKP(b).

Na trybunach po obu stronach Mauzoleum Lenina zajęli miejsca deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RFSSR, członkowie rządu, delegacje przybyłe ze wszystkich republik Związku Radzieckiego, generałowie i oficerowie, stachanowcy i przedstawiciele młodzieży, działacze kultury, nauki i sztuki.

Na trybunach dla gości zagranicznych znajduje się delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — Ed. Ochabem na czele, delegacja Chińskiej Rep. Ludowej, Koreańskiej Rep. Ludowo-Demokratycznej, delegacja z Rumunii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier i Albanii, delegacja NRD, delegacja z Francji, Szwecji, Finlandii, Belgii, Włoch itd.

Wśród członków korpusu dyplomatycznego znajduje się ambasador RP w Moskwie — Kazimierz Jasiński.

O godz. 10 wg czasu moskiewskiego na trybunę Mauzoleum Lenina wstępują kierownicy partii i rządu, wicepremierzy Mołotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bużganin, Kaganowicz, Andriejow, sekretarz KC WKP(b) Chruszczow, przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR — Szernik, członek Biura Polit. KC WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarenko.

Wielka defilada

Defiladą dowodzi generał broni — Artemiew, który składa raport odbie-

rającemu defiladę marszałkowi Związku Radzieckiego — Budiennemu.

Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny Mauzoleum przemówienie. Gdy marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlegają się artyleryjskie salwy honorowe. Rozbrzmiewają dźwięki Hymnu Państwowego ZSRR. Na komendę generała-broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Pl. Czerwony pozostawia niezatarte wrażenie, demonstrując ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej, sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świetną organizację, zdemontrowała raz jeszcze, iż potężna armia radziecka — obrończyni pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równą na całym świecie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naśladowców Hitlera usiłujących rozpętać nową rzeź światową.

Publiczność zgromadzona na trybunach, w tej liczne delegacje mas pracujących krajów demokracji ludowej, a także przedstawiciele uciskanych i wyzyskanych mas ludowych krajów kapitalistycznych, którzy przybyli na uroczystości do Moskwy — witali entuzjastycznie żołnierzy Armii Radzieckiej, żołnierzy Armii Lenina — Stalina, stojących na straży pokoju.

Manifestacja Moskwičan

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców stolicy radzieckiej, a za nią poczty sztandarowe.

Przez Pl. Czerwony przechodzą członkowie zrzeszeń sportowych, wesoła, radosna młodzież radziecka. Przechodząc obok Mauzoleum szereg dziewcząt wznosząc wysoko nad go-

wami bukiety kwiatów. Zwarcie przechodzą robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, którzy osiągnęli wielkie sukcesy w walce o przedterminowe wykonanie powojennej 5-letki Stalinowskiej.

Obok portretów Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina oraz członków Biura Polit. KC WKP(b) kolumny demonstrantów niosą portrety Mao Tse-Tunga, Bolesława Bieruta, Rakosiego, Gottwalda, Pieckę, Czenwenkowa, Gheorghiu-Deja, Kim Ir-Sena Togliattiego, Thoreza, Dolores Ibanurri, Pollitta, Envera Hodży.

Do późnych godzin popołudniowych przeciągały przez Pl. Czerwony kolumny demonstrantów.

Manifestacja ludności Moskwy, przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całemu światu iż potężny Zw. Radziecki i jego bohaterska armia czujnie i niezłomnie stoją na straży pokoju.

Polski świat pracy cześci 33 rocznicę Wielkiego Października Manifestacje przyjaźni i wdzięczności dla ZSRR

WARSZAWA [PAP] Na uroczystych akademiach, poświęconych uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej robotnicy chłopcy mało i średniorolni, młodzież i inteligencja pracująca polską manifestowała swą głęboką przyjaźń i wdzięczność dla narodu radzieckiego i wielkiego wodza obozu postępu i pokoju Generalissimusa Józefa Stalina.

Zebrani jednogłośnie meldowali o realizacji Czynów Październikowych, które przyspieszyły wykonanie planów produkcyjnych oraz uruchomienie obiektów użyteczności publicznej dla świata pracy. W wielu zakładach przemysłowych i we wsiach robotnicy i chłopcy składali na uroczystych akademiach nowe zobowiązania produkcyjne dając w ten sposób wyraz nieugiętej woli wzmoczenia swego wkładu w dzieło pokoju na świecie i zbudowania socjalizmu w Polsce.

W dalszym ciągu polski świat pracy, nauki i sztuki przesyła przyjacielom radzieckim serdeczne listy z życzeniami dalszych wielkich sukcesów w budowie komunizmu w ZSRR — ostoju pokoju i postępu, natchnienia i nadziei narodów.

Uroczysty i radosny nastrój panuje wśród robotników huty „Pokoju” — inicjatorów wielkiego Czynu Październikowego. Z dumą zameldowali oni na uroczystszej akademii:

„Wykonaliśmy swe zobowiązania październikowe w 120 proc. Wyprodukowaliśmy 3.539 ton surówki ponad

plan oraz 100 ton stali wyrobów walcowanych”.

„Akademia ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej w zakładach nr 7 w Krakowie połączona była z oddaniem do użytku nowoczesnego domu społecznego dla robotników, z salą kinowo-teatralną na 800 osób, bogatą biblioteką i salami klubowymi oraz po radniami lekarskimi i dentylistycznymi.

Do chwili obecnej 560 gromad woj. śląskiego zameldowało o wykonaniu Czynu Październikowego. Chłopcy ma-

ło i średniorolni tych gromad wyremontowali 85 km dróg, wykopali ok. 12 km kanałów melioracyjnych oraz wybudowali 13 boisk sportowych. 51 wsi spłaciło na 2 tygodnie przed terminem należność z tytułu podatku gruntowego i SFOR, zaś 45 gromad do sławożo do gminnych spółdzielni ogółem przeszło 300 q zboża ponad plan.

Chłopcy ze Szczyńników Czarnolewskich wystosowali list do kołchoźników z kołchozu im. Lenina w obwodzie Woroszyowgrad na Ukrainie. Czytamy w nim m. in.

„Wzruszając się na przykładzie wspaniałego budownictwa socjalistycznego na wsiedla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej założymy w naszej gromadzie spółdzielnię produkcyjną”.

Najnowocześniejsza fabryka słowa drukowanego

Otwarcie drukarni naukowo - technicznej im. Wielkiej Rewolucji Październikowej

WARSZAWA [PAP] W dniu 7 bm. w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie nowo wybudowanych olbrzymich Państw. Zakładów Graficznych, które nazwano imieniem Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Przy dźwiękach Hymnu Narodowego i Radzieckiego witalny długo niemilkającymi oklaskami, przybył na uroczystości premier J. Cyrankiewicz z towarzyszącymi ministrami, przybył na uroczystości minister przemysłu i handlu do spraw walki z analfabetyzmem — inż. Małuszewski, kierownika Wyd. Prasy i Wydawnictw KC PZPR — Staszewskiego, i sekretarza KW PZPR — Wichy. Huczne oklaski i długo niemilkające okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina, Wielkiej Rewolucji Październikowej i przyjaźni polsko-radzieckiej — powitały również delegację radziecką z przewodniczącym Kom. Słowiańskiego ZSRR — gen. Gundorowem na czele.

Zakłady graficzne będące najnowocześniejszą fabryką słowa drukowanego, wybudowane zostały w rekordowym tempie. Cała załoga budowlana pracowała, wzorując się na metodach radzieckich przy pomocy radzieckich wywrotok, spychaczek i innych maszyn. W tej chwili w nowoczesnych, pięknych salach, gdzie proces druku i oprawy książek jest całkowicie zme-

chanizowany, pracują radzieckie linotypy, maszyny drukarskie, introligatorskie itp.

Tę wydatną pomoc Związku Radzieckiego podkreślił ob. Hołdakowski, przekazując całkowicie wykończony gmach załozdze drukarni i przemawiając w imieniu pracowników PBP I, którzy budowali gmach.

Następnie premier Cyrankiewicz dokonał dekoracji Złotymi i Srebrnymi Krzyżami Zasługi najbardziej zasłużonych pracowników spośród załogi, która brała udział w budowie. Złote Krzyże Zasługi otrzymał inż. Lewandowski — dyrektor budowy i inż. Brandysiewicz, który opracował architektoniczny projekt zakładów. Srebrnymi Krzyżami nagrodzenie zostali: Miasek — technik i Malejczyk — murarz, zaś Krzyżami Bronzowymi: Mikszak — cieśla i Waclawek — robotnik budowlany.

Następnie premier Cyrankiewicz i wszyscy zaproszeni goście zwiedzili nowo otwartą drukarnię naukowo-techniczną im. Wielkiej Rewolucji Październikowej.

UROCZYSTA AKADEMIA w Teatrze Wielkim w Moskwie

MOSKWA [PAP] W PRZEDDZIEŃ 33 ROCZNICY WIELKIEJ REWOLUCJI SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ ODBYŁO SIĘ UROCZYSTE POSIEDZENIE RADY MOSKIEWSKIEJ WSPÓLNIE Z PRZEDSTAWICIELAMI ORGANIZACJI PARTIJNYCH I SPOŁECZNYCH ORAZ ARMII RADZIECKIEJ.

Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny.

Nad sceną widniały, wypisane złotymi literami, następujące słowa: „Nlech żyje wódz narodu radzieckiego — Wielki Stalin” — „Witamy 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej”.

W głębi sceny — portrety Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina obramowane kwiatami.

Nowa partia w Austrii

WIEDEN [PAP] W Wiedniu zakończyły się obrady kongresu lewicowych socjalistów. Kongres powziął postanowienie utworzenia nowej socjalistycznej partii, która otrzymała miano „Socjalistycznej Partii Robotniczej”.

Przewodniczącym nowej partii został wybrany Erwin Scharf, zaś sekretarzem — Karol Mandler.

O godz. 7 wieczorem w prezydium zajęli miejsca: Mołotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bużganin, Kaganowicz, Andriejow, Chruszczow, Szernik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiriatow, członkowie rządu, delegaci do Rady Moskiewskiej.

Zebrani witali hucznie oklaskami czołowych działaczy partii i przedstawicieli rządu oraz wnosili entuzjastyczne okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina.

Posiedzenie zgaik przewodn. Rady Moskiewskiej Jasnow, po czym odegrany został hymn państwowy ZSRR.

Wśród burzliwych owacji wybrano honorowe prezydium: Biuro Polityczne KC WKP(b) z Józefem Stalinem na czele.

Następnie głos zabrał zast. przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR marszałek Bużganin i wygłosił dłuższy referat, przyjęty owacyjnie przez uczestników zebrania.

Po referacie marszałka Bużganina uczestnicy zebrania uchwalili z entuzjazmem tekst pisma z pozdrowieniami do Generalissimusa Stalina.

Rumunia w Wielką Rocznicę

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia z okazji Rewolucji Październikowej. W prezydium zasiadli przywódcy Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gheorghiu Dej, Anna Pauker, V. Luca, T. Gheorghiu, Radacanu i Inni. Do prezydium honorowego wybrano wśród entuzjastycznych owacji Biuro Polityczne KC WKP(b) ze Stalinem na czele oraz Biuro Polityczne KC Rumuńskiej Partii Robotniczej.

STAN POGODY

Dzisiaj nocą we wschodniej połowie kraju pochmurno i opady zanikające w ciągu dnia, w zach. części kraju przejaśnienia i częściowo większe rozproszenie obejmujące stopniowo pozostałe dzielnice. W dzielnicach półn.,wsch. możliwe niewielkie przymrozki.

Wczoraj na Śnieżce notowano — 5 st., na Kasprowym Wierchu — 9 st.

Przemówienie sekretarza KC PZPR Józefa Cyrankiewicza Wielka Socjalistyczna Rewolucja utorowała naszemu narodowi drogę do wolności

Towarzysze!

Jeżeli dzisiaj w r. 1950 z niezachwianym poczuciem pewności i siły ruch robotniczy całego świata maszeruje naprzód, jeżeli skończył się bezpowrotnie okres, w którym najpiękniejsze porywy ducha ludzkiego w walce o wolność, w walce o wyzwolenie spalały się w nierównej walce, jeżeli trzecia część ludzkości zrzuca pięta nienawistnego ustroju wyzysku i nędzy i w twórczym wysiłku buduje swą socjalistyczną i komunistyczną przyszłość,

jeżeli setki milionów ludzi na całym świecie podaje sobie ręce, by z niezachwianą wiarą w zwycięstwo stawić czoła ciemnym siłom imperializmu,

jeżeli sprawa walki z imperializmem, sprawa walki o pokój, nie jest już z wszelką pewnością żadną utopijną marzą marzycieli, ale konkretną osiąganą ludzkimi siłami możliwością,

jeżeli sprawa socjalizmu nie jest hasłem i zawołaniem tylko, nie programem i nie dążeniem tylko, ale rzeczywistością naszych czasów, rzeczywistością dwudziestego wieku —

— to jest tak dla tego, że 33 lata temu rewolucyjna masa rosyjskiego proletariatu pod kierunkiem partii bolszewickiej, pod wodzą Lenina i Stalina obaliły panowanie burżuazji i ustanowiły dyktaturę proletariatu. Na gruzach imperializmu carów, na gruzach wzięcia narodów, na trupie żandarmów ludów, powstało pierwsze w dziejach — państwo socjalistyczne.

I z tą chwilą zmienił się w sposób decydujący i nieodwracalny układ sił na frontach walki klasowej.

Na dziesięciolecie Października Tow. Stalin tak określił międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej:

„Podrywając imperializm, Rewolucja Październikowa stworzyła równocześnie w postaci pierwszej dyktatury proletariatu potężną i jawną bazę światowego ruchu rewolucyjnego, której ruch ten przedtem nigdy nie miał — i na której może się teraz oprzeć. Stworzyła potężny i jawny ośrodek światowego ruchu rewolucyjnego, którego ruch ten przedtem nigdy nie miał i wokół którego może on się teraz skupiać, organizując jednolity front rewolucyjny proletariatus i narodów uciskanych wszystkich krajów przeciw imperializmowi”.

Ten nowy układ zdecydował o całym następnym okresie historycznym. Spotęgował w wszystkich krajach walkę klasy robotniczej, rozpiomiął walkę narodów Azji przeciw imperializmowi kolonialistom. Obudził realną nadzieję w sercach milionów ludzi wszystkich narodowości i wszystkich kontynentów. Wydobyl nowe zasoby energii w walce wyzwolenie. Stał się źródłem szeregu zwycięstw w społecznej i narodowej walce wyzwolenie. A każde z tych zwycięstw z kolei zmieniało w dalszym ciągu układ sił na korzyść obozu — postępu i socjalizmu. Pękły jedno po drugim ogniwa w łańcuchu imperialistycznym, pękły w narastającej walce mas przeciw ciemnościom.

Masy pracujące na całym świecie uczęty się walczyć poprzez ciężkie doświadczenia, poprzez trudności a nieraz porażki i niepowodzenia. Masy nabywały doświadczenia. Busołą w tej walce był marksizm — leninizm.

I tak jak wszystkie zwycięstwa mas pracujących na całym świecie wypływają ze źródła Wielkiej Rewolucji Październikowej i osiągały się dzięki nieodwracalnej zmianie układu sił klasowych spowodowanej przez Rewolucję Październikową — tak też wzorem, natchnieniem, przykładem, przodownictwem walki o postęp i pokój na całym świecie stało się zrodzone z Rewolucji Październikowej pierwsze państwo socjalistyczne — Związek Radziecki.

Zacięta walka Związku Radzieckiego z imperialistyczną interwencją, lata blokady, głodu, kordonu sanitarnego — lata, w których geniusz wodzów rewolucji Lenina i Stalina, upór, siła i zaciętość partii bolszewickiej, bohaterstwo mas pracujących wykuwało granitowe fundamenty pierwszego państwa socjalistycznego — to nieśmiertelne karty przełomowych zwycięstw, decydujących o narodzinach epoki socjalizmu.

Stąd płynie przodownictwo Związku Radzieckiego.

Heroinne pięciolatki, które z kraju Rad, nadrabiając carską spuściznę zaciętością, uczyniły kraj przodującym przemysłu i produkującą technikę — udowodniły całemu światu, że socjalizm potrafi w trudnych warunkach rozwinąć siły produkcyjne w przemyśle dziesięciokrotnie szybciej niż kapitalizm w latach dawno minionego swego rozkwitu.

Przy tym rozwój gospodarki kapitalistycznej prowadził nieuchronnie do wstrząsów i kryzysów, do bezrobocia i klęsk społecznych, a rozwój — wspaniały rozwój przemysłu socjalistycznego prowadził do nieustannego wzrostu dobrobytu i kultury, otwiera nową epokę socjalistycznej, przodującej produkcji, epokę ob-

fitości i dobrobytu, toruje drogę komunizmowi.

Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego.

Gdy narody całej Europy skute były w jarzmie Hitlera, gdy faszyzm nie tylko podpalił Europę ale sięgał krwawą łapą po panowanie nad światem wyraźnie zapowiadając zagładę całych narodów — wówczas w najtrudniejszych miesiącach najazdu hitlerowskiego na Związek Radziecki w listopadzie 1941 r. Towarzysz Stalin tak mówił do żołnierzy Czerwonej Armii:

„Cały świat patrzy na was jako na siłę zdolną do zniszczenia drapieżnych hord zaborców niemieckich. Patrzy na was jako na swych zbawców podbite narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadał wam w udział wielka misja w zwycięstwie. Bądźcie więc godni tej misji”.

Armia Radziecka, narody Związku Radzieckiego nadludzkim wysiłkiem, ofiarami i bohaterstwem wypełniły tą wielką misję zwycięstwa. Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego. Stąd płynie miłość narodów, którym Armia Radziecka przyniosła wolność, którym przywróciła zdeptaną przez faszyzm godność, którym umożliwiła pokojowy rozwój, stąd płynie wdzięczność całej postępowej ludzkości wobec narodu radzieckiego za ocalenie od barzyństwa faszyzmu.

Równocześnie zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej spowodowało pęknięcie dalszych ogniw w łańcuchu imperialistycznym. Wyzwolenie szeregu krajów przez Armię Radziecką spłodziło się w zwycięstwie walki toczącej się przez wszystkie kraje przeciw kapitalizmowi i obszarom — ułatwiło tę walkę, uchroniło te narody przed imperialistyczną interwencją usiłującą wszelkimi sposobami wesprzeć kontrrewolucyjne siły rodzimej reakcji, pozwoliło masom pracującym tych krajów uchwycić władzę polityczną i doprowadzić walkę o obalenie panowania kapitalistów i obszarów — zabezpieczyło rozwój krajów ludowo — demokratycznych ku socjalizmowi.

Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego.

Nie dziwnego, że imperializm tak ciężko nadszarpnięty po pierwsze wojnie światowej Rewolucji Październikowej i w wyniku drugiej wojny światowej powstaniem państw ludowo — demokratycznych i zwycięstwem Chin Luwych czynił tak wiele wysiłków, aby wykorzystując nacjonalistyczne odchylenia i własne agentury, rozpuścić odchylenia państw ludowo — demokratycznych ze Związkiem Radzieckim, aby na nowych pozycjach próbować izolować poszczególne ogniska rewolucji proletariackiej, aby podstępem i zdradą zadusić młode pędy rewolucji w poszczególnych krajach i oddać te kraje w jarzmo imperialistycznej niewoli. Takim przykładem ohydnej zdrady i zaprzędzenia narodu imperialistom amerykańskimi — angielskim stała się krwawa kilka Tita, kilka mordców i szpiegów.

Problemem wierności wobec rewolucji — wierności wobec swojego narodu, wobec mas pracujących, wobec sprawy socjalizmu stało się rozgromienie nacjonalistycznych odchylenia, rozgromienie socjal-demokratycznej prawicy, podniesienie w soko sztanaru międzynarodowego, sztanaru Lenina — Stalina — sztanaru synowskiej wierności wobec Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Imperialistyczne próby wzbijania klina pomiędzy kraje rewolucyjnie — demokratycznej podjęte w celu zdławienia tych rewolucji, skończyły się tym mocniejszym skupieniem politycznym, ideologicznym i gospodarczym tych krajów we wspólnym obozie pokoju i socjalizmu wokół Związku Radzieckiego, wokół Chorożego Pokoju — Stalina.

Toczy się — powiedział dalej J. Cyrankiewicz — rozpędzone przez Wielką Rewolucję Październikową koło historii — przez Azję, po plecach wypędzonych z Chin imperialistów i kuomintangowców. Toczy się poprzez wyzwolenie krwawą walkę narodów Wietnamu, Malediwów, Indonezji, Filipin, Brazylii. Toczy się w bohatersko broniącej swej wolności przeciw nieludzkiemu barbarzyństwu amerykańskim zaborcom Korei, której bratnią siłą pomocą i solidarności podaje w tej chwili doświadczeni w walce o wolność i w biciu imperialistów półmiliardowy naród chiński. Toczy się koło historii przez Europę, dla której punktem zwrotnym było proklamowanie Niemiec Republiki Demokratycznej, walczącej o jedno litę, niepodległe, zjednoczone i pokojowe Niemcy. Toczy się koło historii w krajach demokracji ludowej, gdzie każdy dzień budownictwa socjalistycznego, każdy sukces tego budownictwa umacnia oboz pokoju i socjalizmu. Toczy się koło historii wspaniałym rytmem budownictwa w Związku Radzieckim, gdzie gigantyczne budowle elektrowni i kanałów, gigantyczne plany przeobrażenia przyrody,

znaczą niebawmy rozwój kraju, który realizuje komunizm, gdzie rozkwita przodująca kultura i przodująca nauka, gdzie wyrósł nowy radziecki socjalistyczny człowiek.

Bardziej niż kiedykolwiek — wojennym, zbrodniczym, ludobójczym planom imperialistów stanęła na drodze potężna wspólnota ludzi miłujących pokój, ludzi wszystkich narodowości, różnych przekonań politycznych i religijnych, ludzi zespolonych wołą walki o pokój, ludzi którzy podpisali pod Apelem Sztokholmskim ostrzeżenia imperialistów, ludzi którzy w swej zwartości są najpotężniejszym trybunałem ludowym dla zbrodniarzy wojennych.

Nie ulega wątpliwości, że wzruszający na całym świecie ruch obrońców pokoju jest potężnym sojusznikiem państw i narodów miłujących pokój. I tak samo nie ulega wątpliwości, że ten wspaniały ruch nie zawisnie w próżni, że może spełnić nadzieje setek milionów prostych ludzi, mężczyzn i kobiet, ojców, matek i żon, i może powstrzymać zbrodniarzy wojennych, bo ruch ten ma niezawodne oparcie o poważne materialne i moralne siły obozu pokoju i postępu, któremu przewodzą potężny Związek Radziecki.

Wiedzą ludzie dobrej woli, że ostateczną rolę w historii jest Związek Radziecki zarówno przez swoją ciągłą rosnącą siłę — jak też przez swoją konsekwentną i stanowczą politykę pokojową — jasną i zrozumiałą dla wszystkich uczciwych ludzi.

Dobrym wyrazem tego są propozycje Związku Radzieckiego zgłaszane w Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące walki z groźbą wojny, dotyczące rozbrojenia, zakazu broni atomowej, — wnioski zmierzające do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa, demaskujące jawne agresywne, prowokacyjne imperialistyczne postawy delegacji reprezentującej monopolistyczne interesy wielkich finansistów amerykańskich i ich wasali związanych sznurami planu Marshalla i paktu atlantyckiego.

Mocna i konsekwentna postawa Związku Radzieckiego wobec zbrodniczych prób ponownego uzbrojenia Niemiec, uchwały praskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych ośmiu państw w sprawie re-militaryzacji i inicjatywa Związku Radzieckiego zwolania rady ministrów czterech mocarstw — znajduje mocny odzwierciedlenie w wszystkich narodach Europy i budzi wdzięczność większości narodu niemieckiego, który pragnie zjednoczenia pokojowych Niemiec i nie chce dla imperialistów wyłączać kaszanów z ognia — Inicjatywa ta cieszy się solidarnym poparciem całego narodu polskiego.

Naród polski zwarty i jednolity w swej postawie, dobrze wie co znaczy usiłowania amerykańskich imperialistów, aby wbrew woli i interesom narodu niemieckiego — w najemnym żołądźwie zachłanno — niemieckim znaleźć wykonawców swoich agresywnych planów w Europie.

W dalszym ciągu swego przemówienia sekretarz KC PZPR powiedział:

Historia naszego narodu w szczególności związana jest z datą 7 listopada i Wielką Październikową Rewolucją Socjalistyczną. Z niej to bowiem, z Październikowej Rewolucji zrodziła się nasza niepodległość po półtorawiecznej niewoli zaborców. To Rewolucja Październikowa głosząc hasło stanowienia narodów o swych losach, przekreśliła uroczyste traktaty rozbiorowe, którymi monarchowie Prus, Rosji i Austrii spęłali niegdyś nasz naród. To wielka fala rewolucyjna, zapoczątkowana w Rosji zmioła trony zaborców. Tak Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa torowała naszemu narodowi drogę do wolności.

Ale wolność ta nie stała się wtedy udziałem narodu polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy. W ich rękach państwo polskie stało się narzędziem imperialistycznych mocarstw i forpoczątkiem kontrrewolucyjnej interwencji przeciwko młodemu państwu Rewolucji Socjalistycznej. Zaprzędając narodowe interesy Polski Piłsudski i jego klika, przy poparciu całej reakcji polskiej, w tej dziedzinie prawiłowego kierownictwa ówczesnej PPS, w sojuszu z białogwardyjskimi watażkami w rodzaju Wrangla czy Petlury, wiodł swe armie przeciwko krajowi Rad. A potem, przez cały okres międzywojenny rządzące Polską obszarnictwo i burżuazja — niezależnie od firmy, pod którą występowały jej rządy — kumwały się kolejno ze wszystkimi imperializmami, wystawiały nasz kraj na licytację na międzynarodowym rynku przetargów politycznych, oferując każdemu, kto był tylko chciał kupić swój udział w upragnionej krucjacie antyradzieckiej. Aż w winy zdradcy i sprzedawcy znalazła się Polska w sieciach Adolfa Hitlera.

I tak przeżył naród polski katastrofę wrześniową. Przypłacił ją 6 milionami wymordowanych ofiar. Omal nie przytłoczył ją zagnęta kompletna w kleszczach hitlerowskiego „nowego porządku”. I wtedy po

raz drugi przyszła do naszego kraju wolność zrodzona z posiewu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji. Przyniósł nam ją żołnierz Armii Radzieckiej, która zdruzgotała hitlerowską potęgę.

Tym razem była to wolność rzeczywista, bo wyzwolona z pięciu niewol hitlerowskiej Polska stała się państwem ludowo-demokratycznym. Władzę ujął w swe ręce lud pracujący pod wodzą klasy robotniczej, odsunął zdradziecką i sprzedajną burżuazję raz na zawsze od wpływu na losy kraju. Polska Ludowa dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej weszła na szlak budowy socjalizmu.

Naród polski obchodzi dziś święto Wielkiej Rewolucji Październikowej jako swoje święto, święto swojego wyzwolenia, swojej wolności, wolności zrodzonej z socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W szczególności napawa nas dumą fakt, że ucząc rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej możemy równocześnie uczcić największego rewolucjonistę polskiego, który walczył obok Lenina i Stalina, był jednym z czołowych organizatorów Października — Feliksa Dzierżyńskiego.

Ostatnie lata, lata Polskiej Ludowej są żywym świadectwem, żywym i przekonującym dowodem, że Polska klasa robotnicza, polskie masy pracujące, cały lud polski, wszystko co w narodzie jest wartościowego zrozumiało sens i naukę Rewolucji Październikowej. Naród polski pod wodzą swej klasy robotniczej wszedł na tory, które ta rewolucja wskazała wszystkim ludom, walczącym o swoje wyzwolenie, o prawdziwą wolność, o ustrój, w którym zniknie wysiłek człowieka przez człowieka.

Polski ruch robotniczy dzięki naukom Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina potrafił wyzyskać wspaniałą szansę historyczną. Jaką narodowi naszemu dało zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitleryzmem. Polski ruch robotniczy ugruntował w Polsce ustrój demokracji ludowej, ugruntował w Polsce dyktaturę proletariatu.

Polska klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem przeprowadziła rewolucyjne przeobrażenia społeczne. Odparliśmy zwycięsko kontrrewolucyjny zamach na naszą władzę ludową, podejmowane przez reakcyjne podziemie, wspierane materialnie i moralnie przez imperialistów. Dźwignęliśmy nasz kraj z ruin wojennych, wykonaliśmy zwycięsko trzyletni plan odbudowy gospodarczej, by stanąć do nowej walki o realizację Wielkiego Planu 6-letniego.

Te wszystkie zwycięstwa, osiągnięcia i zdobycze zawdzięczamy braterskiej pomocy, ściślemu sojuszowi i wspaniałemu przykładowi pierwszego kraju socjalizmu — Związku Radzieckiemu.

Polski ruch robotniczy uczy się walczyć i zwyciężać na przykładzie przodującej partii robotniczej świata Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików. Od niej uczymy się wielkiej sztuki kształcenia mas w walce klasowej. Od niej uczymy się czujności rewolucyjnej i lapania przeszkód. Od niej uczy się nasza Partia, jak przewodzić narodowi w

walce o socjalizm, od niej uczy się partia utrzymywania jak najściślejszej więzi z masami pracującymi. W niej widzimy wzór i przykład, czujemy zapal i bojowość. W jej przykład zapatrzeni kształcimy nasze kadry i nasz aktyw partyjny na prawdziwych bolszewików.

Polski ruch robotniczy osiągnął jedność organiczną na platformie marksizmu — leninizmu i zjednoczył się w szeregach Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej poprzez zaciętą walkę z prawicowo-nacjonalistycznym odchyleniem w PPR i prawiwą w PPS, poprzez przewyżczenie wszelkich wahań oportunistycznych. Zjednoczenie stało się możliwe dzięki rozgromieniu prawicowych, oportunistycznych, reformistycznych elementów w dawnej PPS.

Ale zbyt długo na polskim ruchu robotniczym zerwała prawica socjal-demokratyczna, by skutki jej zdradzieckiej reformistycznej i antymarksistowskiej roboty dały się od razu usunąć. I po dziś dzień pokutują, w masach robotniczych szczytki i przeżytki Socjal-Demokratyzmu. Te ślady Socjal-Demokratyzmu przeszkadzają nam w marszu ku socjalizmowi i muszą być wyteplone zwłaszcza, że Socjal-Demokracja jako zjawisko między narodowe, jak złośliwy nowotwór usiłuje wciąż przeżerać zdrowe tkanki ruchu robotniczego.

33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej spotyka naród polski w pełnym rozmachu socjalistycznego budownictwa.

Rocznice witala klasa robotnicza i pracujący chłopcy licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi — rozzszerzającym się współzawodnictwem.

Rok ubiegły (niewątpliwie przyniósł Polsce Ludowej poważne sukcesy.

Zwycięskie zakończenie 3-letniego Planu Odbudowy Gospodarczej stało się punktem wyjścia do rozpoczęcia realizacji wspaniałych i porywających zadań Planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu.

Dalsze poważne ograniczenia elementów kapitalistycznych w naszej gospodarce. Reforma walutowa — zdecydowany krok w tym kierunku, to silny oręż w walce o wykonanie planu budowy podstaw socjalizmu. Imponująca sprawnie przebiegu reformy walutowej świadczy dobitnie o jedności mas pracujących z władzą ludową, świadczy również o wielkiej ofiarności aparatu realizującego reformę.

Rok ubiegły przyniósł dalszą stabilizację władzy ludowej, postępy w rozwoju spółdzielczości produkcyjnej.

Rok ubiegły przyniósł poważne wzmocnienie niezawodnego składnika międzynarodowych sił pokoju, naszego Wojska Ludowego dowodzonego przez Bohatera Stalingradu Marszałka Rokossowskiego.

Rok ubiegły, pierwszy rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przyniósł obu naszym krajom serdeczne zacieśnienie więzów przyjaźni łączącej Polskę Ludową z demokratycznymi siłami nowych pokoleń Niemiec.

Rok ubiegły wraz z dalszą stabilizacją władzy ludowej przyniósł poważne okie-

(Ciąg dalszy na stronie 6)

Polska rezolucja zaniepokoiła USA i W. Brytanię które skłoniły ONZ do jej odrzucenia

NOWY JORK (PAP). W Komisji Gospodarczej Zgromadzenia Ogólnego ONZ toczyły się obrady na temat projektu rezolucji, zgłoszonego przez Polskę i popieranego przez wiele krajów. Polska zaproponowała, by przeprowadzono badania za pośrednictwem ONZ nad dochodem społecznym krajów zafacanych gospodarczo, ze specjalnym uwzględnieniem dochodów kapitalistów zagranicznych w tych krajach oraz ich zadłużenia zagranicznego.

Projekt rezolucji polskiej został złożony w Komisji przez dr Suchego. Zalecał zebranie odpowiednich materiałów i przekazanie raportu Radzie Gospodarczo-Społecznej ONZ, której zadaniem z koleji miało być opracowanie metod uzdrowienia gospodarki krajów zafacanych gospodarczo, na których pasywnie kapitalizm zagraniczny im swobodny rozwój gospodarczy.

Inicjatywa Polski wywołała znaczne zainteresowanie w Komisji Gospodarczej i szereg delegacji krajów zafacanych gospodarczo, m. in. krajów Ameryki Łacińskiej, obiecał jej gorące poparcie.

W toku debat projektowi rezolucji polskiej sprzeciwili się USA, W. Brytania, Francja i inne kraje, których

kapitał zeruje w rejonach zacofanych gospodarczo w Ameryce Łacińskiej, Azji i Afryce. Delegat USA Sparkman oświadczył wręcz, że uchwalenie projektu polskiego może spowodować „ucieczkę” kapitalistów zagranicznych z wielu krajów, dając w ten sposób do zrozumienia delegacjom krajów Ameryki Łacińskiej że popieranie projektu polskiego byłoby dla nich „czynem ryzykownym i nierozsądnym”.

Wskutek interwencji USA i W. Brytanii oraz innych krajów, reprezentujących międzynarodowy kapitał, rezolucja polska została przegłosowana 24 głosami przeciwko 17.

Jako namiastkę projektu polskiego Kuba i Chile zgłosiły projekt przeprowadzenia ogólnikowych badań dochodu społecznego krajów gospodarczo zafacanych. Dr Suchy zgłosił poprawki do tego projektu, domagające się objęcia badaniami kwestii, jaką część dochodu społecznego krajów zafacanych zużywaną jest na spłaty zobowiązań zagranicznych i z tyt. zysków obcych kapitalistów. Za poprawką opowiedziało się 8 delegacji, przeciwko niej — 24. Zaś 13 krajów, by nie rozdrażniać USA — powstrzymało się od głosowania. Ostatecznie przyjęty został projekt Kuby i Chile 38 głosami przeciwko 6.

Kalendarzyk

Sroda, 8 listopada 1950 r.
Katolicki: Sewera, Gottfryda.
Wiktoryna.
Słowiański: Ludostawa.

BYDGOSZCZ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Czerwonej Armii 20 — tel. 88-41, 88-42
DZIAŁ PRENUMERATY I OGŁOSZEN
Generalistomus Stalina 2 — tel. 24-25

Rocznica Październikowa w Sądzie

W związku z uroczystościami październikowymi Kolo Sądowe TPRR obchodziło onegdaj wielkie święto robotnicze ZSRR a z nim święto mas pracujących całego świata, akademią Uroczystości zgaill sędzia okr. Maciej Zawko. Przewodniczący Kola Sądowego TPRR.

Po powołaniu honorowego prezydium, w skład którego weszli: Prezes SA Majorowicz, prokurator woj. Taraszkiewicz, oraz ob. ob. Smoleński, Fac, Szadziwski — zabrał głos adw. Malewski. Piękną w treści i formie prelekcję wysłuchano z dużym zainteresowaniem.

Po przerwie nastąpiła część artystyczna, którą przygotował referent kulturalno-oświatowy podprok. Breliński. Na program złożyły się występy ob. Gwieździńskiej (sopran) i ob. Prabuckiego (baryton). W dalszym ciągu produkował się artystyczny zespół świetlicowy ZS, który odegrał komedię Czechowa „Jubilusz” — chór „Hasło” pod batutą ob. Rybki odśpiewał udatnie kilka pieśni. Klub mandolinistów i mała orkiestra ZZK uzupełniły ten nader urozmaicony program.

Zebranie KOP

Zebranie mieszkańców oraz pracowników zakładów pracy Rejonu X obwodu kolejowego odbędzie się dnia 8 bm. o godz. 17 w świetlicy szkoły przy ulicy Nowogrodzkiej. Rejon ten obejmuje ulice: Grunwaldzka od 1-94 parzyste i nieparzyste, Wrocławska, Nad Kanalem, Kanalowa, Nowogrodzka.

Sroda Literacka

Na dzisiejszej Środzie Literackiej wystąpi po raz pierwszy w Bydgoszczy głośny przed wojną autor „Zaklętych rewirów” — Henryk Worcell. Swoją karierę literacką rozpoczął od studiowania życia kelnerskiego, w czym ułatwił mu jego dawniejszy zawód kelnera w jednej z krakowskich restauracji. Po wojnie osiadł na roli jako jeden z pierwszych osadników Ziemi Odzyskanych, by tam od korzeni podpatrzyć nowe życie, jego kielkowanie i wzrost. Należy więc przypuszczać, że wieczerzy autorstwa Henryka Worcella ściąganie do Pomorskiego Domu Sztuki licznych słuchaczy. Wykonawcami będą oprócz autora artyści Teatru Ziemi Pomorskiej. Słowo wstępne Janusza Markiewicza.

O Szpitalu Miejskim i Pogotowiu Ratunkowym

Szpital Miejski w Bydgoszczy spełnia rolę Szpitala Wojewódzkiego, a nawet w poważniejszych wypadkach echorzeń, działalność jego wybiega poza granice naszego województwa. Szpital posiada dwa oddziały wewnętrzne, trzy chirurgiczne, oddział chirurgii kostnej, położniczo-ginekologiczny, neurologiczny, otolaryngologiczny, oczny, stomatologiczny oraz oddział noworodków. Poza tym szpital posiada zakład rentgenologii i radioterapii, zakład histopatologii, dwa laboratoria analityczne, zakład fizyko-terapii oraz własną aptekę. W szpitalu zatrudnionych jest ogółem 560 osób, w tym m. in.: 42 lekarzy, 7 lekarzy stażystów oraz 291 osób personelu pielęgniarskiego. W okresie trzech kwartałów przyjęto na leczenie 15.255 chorych. Łóżek etatowych szpital posiada 635, rzeczywistych 725. Na szczególną uwagę zasługuje sta-

Miasto w cieniu flag i zieleni

Bydgoszcz odświętną szatą powitała rocznicę Wielkiego Października

Cała Bydgoszcz przybrała niezwykle odświętny wygląd. Nabrala jak gdyby rumieńców, uśmiechnęła się niekiedy do swych mieszkańców. Jak gdyby stary nasz gród rozumiał, jak wielką rocznicę dziś obchodzimy. A jaką? Na pytanie to odpowie każdy bez wyjątku. Obchodzimy dziś rocznicę. Największej Rewolucji Dziejowej, rocznicę słynnej Rewolucji Październikowej i równocześnie rozpoczynamy Miesiąc Poglębiajnia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Dla uczczenia tak wielkiej rocznicy wszystkie ulice i gmachy naszego miasta są wspaniale udekorowane i przyozdobione. Wędrowkę naszą rozpoczynamy od Placu Bohaterów Stalingradu, gdzie na wstępie witają nas szerokie pasy czerwieni i portrety najwyższych dostojników państwowych. A wysoko nad ulicami rozwieszone są hasła i slogany mówiące o Wielkiej Roczniczy. Idziemy w kierunku placu Zjednoczenia. Po drodze obserwujemy wystawy sklepów. Wszystkie są bardzo pomysłowo udekorowane.

Plac Zjednoczenia wspaniale przybrany flagami czerwonymi i biało-czerwonymi, a powszechną uwagę zwraca symbol pracy robotniczej — potężne koło zębate z młotem.

Idziemy dalej. Po drodze mijamy pięknie udekorowane gmachy NBP, Prez. WRN i dochodzimy do gmachu

PZPR, która bogato przyozdobiła swą siedzibę. Szczególną uwagę zwracają tu flagi wszystkich krajów demokracji ludowej od Pekinu po Łabę. Al. 1 Maja wyglądają dziś bardzo uroczyste. Podobnie jak przed gmachami partyjnymi wzdłuż chodników umieszczone są na wysokich masztach flagi państw demokracji ludowych wraz z portretami ich przywódców. Widzimy tam Wodza Światowego Obozu Pokoju Józefa Stalina i Prezydenta Götvalda oraz przywódcę bohaterskiej Korei Kim-Ir-Sena i wielu innych.

Kolumnadę na Placu Wolności wy-

korzystano dla urządzenia wystawy obrazującej osiągnięcia Kraju Rad od chwili ogłoszenia Rewolucji przez Lenina po przez konstytucję Stalinską i drugą wojnę światową do pokojowego budownictwa socjalistycznego. Wreszcie dochodzimy do pomnika poległych bohaterów radzieckich.

Tu w otoczeniu czerwonych sztandarów zaciągnęli wartę honorową żołnierze WP chcąc przez to zadokumentować swoje przywiązanie i pamięć dla poległych za naszą wolność najlepszych synów Wielkiego Października.

Nowi ludzie w Komitetach Rodzicielskich zmieniają styl pracy

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, analizując dotychczasową działalność Komitetów Rodzicielskich na terenie województwa bydgoskiego, stwierdza, że na ogół stanowiły one moment pozytywny na powierzonym im odcinku pracy wychowawczej. Niemniej jednak współpraca Komitetów Rodzicielskich ze szkołą i domem rodzicielskim — nie była ujęta w formy organizacyjne, pozwalające wpłynąć na ich uaktywnienie poprzez roztoczenie właściwej opieki nad ich działalnością ze strony

powołanych do tego czynników, przy czym również niewłaściwy niejednokrotnie skład Komitetów Rodzicielskich pod względem społecznym — politycznym utrudniał należyte wykonanie powierzonych im zadań.

Ustawa o scaleniu władzy ludowej — na odcinku oświaty zmienia całkowicie dotychczasowy styl pracy Komitetów Rodzicielskich — łącząc je ściśle z Radami Narodowymi, Komisjami Oświaty i Kultury oraz ze szkołą i domem rodzicielskim w kierunku wychowania młodego pokolenia w duchu socjalistycznym i demokracji szkoły.

Biorąc to pod uwagę Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwalilo przeprowadzić w okresie od dnia 1-go do 15 stopada br. do dnia 15 grudnia br. wybory do Komitetów Rodzicielskich wg. następującego planu:

od 1-go do 20 listopada br. w szkołach podstawowych w miastach oraz we wszystkich szkołach licealnych ogólnokształcących, pedagogicznych i dla wychowawczyń przedszkoli.

Projekty planów akcji socjalnej na rok 1951

Prezydium MRN w Bydgoszczy — Wydział Oświaty podaje do wiadomości, że wszystkie jednostki planujące najniższego stopnia (zakłady pracy, urzędy i instytucje społeczne itd.) winny natychmiast złożyć w Wydz. Oświat. ul. Cieszkowskiego 4, odpisy projektów planu akcji socjalnej na rok 1951 (formularz: SOI, P. S. 15-18, P. S. 26) w myśl zarządzenia PKPG z dnia 29. 7. 1950 r. nr 193 (Znak: SOIB-07-22).

Jednostki planujące, które nie otrzymały od swych władz nadrzędnych formularzy wzgl. nie mogą natychmiast złożyć projektów, winny się skontaktować z Wydz. Oświaty.

Komunikat Prezydium PRN — Wydz. Oświaty w sprawie odpisów planu sekcji socjalnej na rok 1951 jest identyczny z komunik. Wydz. Oświaty MRN (jak wyżej). Formularze należy natychmiast złożyć również przy ul. Cieszkowskiego 4.

Cykl pokazow gospodarczych

Bydgoska Spółdzielnia Spółczywów wspólnie z Ligą Kobiet, zaprasza kobiety naszego miasta na cykl pokazow, które odbędą się w wyposażeniu sprzętów gosp. domowego przy ulicy Wyzwolenia 1.

Pokaz na temat „Ciasta smażone” Cz. I w dniu 8. bm. godz. 18.

Pokaz na temat „Ciasta smażone Cz. II w dniu 9. bm. godz. 18.

Pokaz na temat „Krucze ciasta” w dniu 10. bm. godz. 18.

Wstęp bezpłatny.

ZGRZYTY

Pani Abramczyk pod rozwagę

Posiadamy już nowy pieniądz. Oparty o złoto, posiadający dużą siłę nabywczą. Przeszliśmy pomiatac złotówkami, ceny stał się dla nas każdy grosz, domagamy się, by ściśle przestrzegano nowych cen. Niestety, nie zawsze dzieje się tak, jak żądać się powinno.

Np. obywatelka, sprzedająca gazety i papierosy w kiosku należącym do Stefana Abramczyka, a mieszczącym się przy Al. 1 Maja w pobliżu „Hotelu” pod Orłem” bardzo domolnie interpretuje nowy cennik. Po prostu „zaokrągła” domolnie ceny, zaokrąglając w ten sposób wartość własnej kieszeni.

Według cennika paczka papierosów „Zefir” kosztuje 2 zł 26 gr, tymczasem przedsiębiorca przedstawicielka

Co będzie kredy?

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ
Sroda i czwartek — Złote niedole (19.30).

KINA
Pomorzanin — Upadek Berlina I seria. Polonia — Upadek Berlina I seria. Wolność Lenin. Orzeł — Historia jednego wynalazku. Gryf — Grzesznicy bez winy. Bałtyk — Moja miła Rozmaitość na peronie dworca Borowoje, Zabytki staroruskiego bud.

Seanse: Pomorzanin 15.15, 18.15, 20.15. Polonia 15.30, 17.30, 19.30. Wolność 15.45, 17.45, 20. Orzeł 15.30, 17.45, 20. Gryf 16, 18, 20. Bałtyk 15.30, 17.30, 19.45. Rozmaitości co godzinę od 18.00 do 24.00

DYZURY APTEK:
Apteka „Pod Koroną” ul. Dworcowa 48 tel. 24.66.

Apteka „Staromiejska” Weimany Rynek 9, tel. 22-26.

RADIO NA FALI BYDGOSKIEJ
Czwartek, dnia 9 listopada 1950 r.

6.50 Program lokalny dnia. 6.52 Komunikaty. 6.55 Muzyka. 12.45 Audycja dla wsi — Pogadanka pt. „Na czym polega racjonalny wychow i żywienie prosiat” — opracował Ryszard Andrzejewski. 16.20 Bydgoski dziennik radiowy. 18.00 Audycja z cyklu „Przypomniamy klarków” — fragment powieści Maksyma Gorkiego pt. „Moje uniwersytet” — słowo wstępne Aleksander Dziensiuł. 18.15 W rytmie tanga i bostona (płyty).

Festiwal filmow radzieckich

(a). W okresie festiwalu filmow radzieckich w kinach „Pomorzanin” i „Polonia” (od 7 listopada do 8 grudnia 1950 r.) będą wyświetlane następujące filmy:

7-8 listopada — Upadek Berlina I seria (kolorowy);

9-10 listopada — Upadek Berlina II seria (kolorowy);

11-12 listopada — Wesoły Jarmark (kolorowy);

13-14 listopada — Bitwa Stalingradzka II seria;

15-16 listopada — W piaskach środkowej Azji;

17-18 listopada — Młodość świata (kolorowy);

19-20 listopada — Pancernik „Potiomkin”;

21-22 listopada — Opowieść starożytności (Progr. sk. kolorowy);

23-24 listopada — Antoni Iwanowicz gniewa się;

25-26 listopada — Śmiali ludzie (kolorowy);

27-28 listopada — Pieśń Tajgi (kolorowy);

29-30 listopada — Stawa sportu (Program składany — czarno-biały)

1-2 grudnia — S/S „Orzeł” zaginął;

3-4 grudnia — Opowieść leśna (kolorowy);

5-6 grudnia — Wiosna;

7-8 grudnia — Spisek bankrutów.

Nagrody dla wyróżnionych słuchaczy Wszechnicy Radiowej

W dniu 12 bm. w Pomorskim Domu Sztuki w Bydgoszczy odbędzie się uroczystość wręczenia nagród wyróżnionym przy egzaminach słuchaczom Wszechnicy Radiowej.

Nazwiska wyróżnionych słuchaczy brzmią: Edmund Skarżyński — Warszawa, Maria Czochożówna — Karczewy; Maria Sosiewicka — Konstancjewo; Maria Milasówna — Nowa Wieś; Jan Ługiewicz — Kacze Bagno; Kazimierz Misiewicz — Wierzbiany; Czesław Niedzielski — Grudziądz; Jan Skibicki — Świdzielnia; Leonard Falkiewicz — Bydgoszcz i Władysław Zdziarski — Łabiszyn. Na nagrody przeznaczono: radiodziennik, 5 detektorów i 4 biblioteczki. Uroczystość rozpocznie się o godzinie 11.

Nowi mistrzowie

w zawodzie murarskim i ciesielskim

Komisja egzaminacyjna mistrzowska w zawodzie budowlanym, przy Izbie Rzemieślniczej w Bydgoszczy w składzie arch. Franciszka Węglarza — jako przewodniczącego, bud. Kuligowskiego Alfonsa — jako ławnika, Marcinkowskiego Bolesława, mistrza murarskiego — jako ławnika, przeprowadziła egzamin mistrzowski w zawodzie murarskim i ciesielskim. Do egzaminu stanęło 5 czeladników ciesielskich i 5 czeladników murarskich. Tematem egzaminów było opracowanie różnego rodzaju zabudowań wiejskich, jak: domu społecznego, budynku ochotniczej straży pożarnej, domu małego rolnika, obory, stodoły, budynku dla drobiu itp. tematów. Z tematów kandydaci wywiązali się dobrze i w całości opracowali zabudowania całej wsi.

Komisja przy rozpatrywaniu poszczególnych projektów przysłała do wniosku, że poziom egzaminów jest dobry i że wszyscy kandydaci zakwalifikowali się na mistrzów.

Egzaminy mistrzowskie zdali: w zawodzie murarskim — Fierfas Jan z Bydgoszczy, Swierczyk Stanisław z Bydgoszczy, Wojtko Józef z Bydgoszczy, Błociński z Czerska, Pinkow

ski Adolf z Gromadna;

W zawodzie ciesielskim — Balcer Czesław z Bydgoszczy, Ruciński Ignacy z Bydgoszczy, Różga Bronisław z Sepólna, Kurland Jan z Tucholi i Rapaczyński Jan z Lutowia.

W egzaminach na mistrza murarskiego wyróżnił się znany na terenie m. Bydgoszczy racjonalizator murarski Fierfas Jan oraz Wojtko Józef. Zasługuje na uwagę fakt, że w zawodzie ciesielskim zdał egzamin na mistrza 21-letni kandydat Balcer Czesław. Jest to jedyny dotychczas wypadek, że kandydat w tak młodocianym wieku wykazał zdolności zawodowe i zakwalifikował się na mistrza.

Sport

PIŁKA NOŻNA

LZS Jachcice rozegrał towarzyskie spotkanie piłkarskie z drużyną niesłowiańskich również z Jachcic. Zwycięstwo odniósł LZS w stosunku 6:2 (4:1) (jeg.)

WYNIKI TRÓJBOJU LEKKOATLETYCZNEGO W WOJ. BYDGOSKIM

BYDGOSZCZ. Od 15 maja do 15 września br. na terenie woj. bydgoskiego przeprowadzone były zawody w trójboju lekkoatletycznym na SPO. Ogółem odbyło się 472 imprez z czego 228 na terenie wiejskim. Liczba uczestników wyniosła 69.727 osób. Przeważnie konkurencje ukończyło 63.435 z czego normy na SPO uzyskało 56.538 sportowców przy czym 19.825 zawodników to sportowcy wiejscy. Udział kobiet, które uzyskały minima wyniósł 21.390, w tym 7.314z terenu wiejskiego.

Dziś finał Pomorskiej A klasy zapasniczej

W dniu dzisiejszym o g. 18 w świetlicy Fabryki Sygnałów Kolejowych przy ul. Miedza 4 odbędzie się atrakcyjny mecz zapasniczy między „Stalą” bydgoską a Kolejarzem toruńskim o tytuł moralnego mistrza Pomorza i prawo reprezentowania naszego Okręgu w Państwowej A klasie. Ambitny zespół Kolejarza posiadający w swych szeregach zawodników o wielkim talentie: jak: Garsterskiego w muszce, Ciesielskiego w koguciej, Tydzińskiego w piórkowej — nowo kreowanych mistrzów Polski (kolejarzy) będzie groźnym przeciwnikiem dla bydgoszczan. Ze względu na wyrównany poziom obu ośmek o zwycięstwie jednej czy drugiej drużyny będzie zdecydowało w dzisiejszym dniu jedynie szczęście. Ostatnią tabelą A klasy:

1. Kolejarz (Toruń)	5	9	30:13
2. Stal (Bydgoszcz)	5	9	25:15
3. Związkowiec (Nekło)	6	5	23:34
4. Budowlani (Toruń)	6	2	15:33

Niedzielne spotkanie między Związkowcem Nakło a Kolejarzem Toruń zakończy się walkowerem dla kolejarzy ze względu na przerwanie meczu przez publiczność nakleńską. (So)

Przemówienie Józefa Cyrankiewicza

(Ciąg dalszy ze strony 2)

znanie prób siania zamętu i wykorzystywanie uczuć religijnych przez reakcyjną część kleru. Tym niemniej stwierdzić trzeba, że wciąż jeszcze postawa części episkopatu jaskrawo odbiega od postawy całego narodu, a także przeważającej części duchowieństwa. Najznamienitszym tego przykładem, który budzi powszechne oburzenie, jest tolerowanie przez episkopat tymczasowej administracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich. Stanowisko to jest jaskrawo sprzeczne z polską racją stanu, z interesami narodu polskiego, z podpisanymi przez Państwo Polskie układami międzynarodowymi między Polską a Niemiec Republiką Demokratyczną, a jest wodą na młyn niemieckich reakcyjni-

stów, odwetowców i rewizjonistów i ich watykańskich opiekunów.

W sprawach tych nie można zbyt długo lawirować. Są tylko dwie drogi, jedna z Adenauera, druga z narodem polskim. Polska Ludowa w ciągu ostatniego roku niewątpliwie wzmocniła się jako obojętne obozu pokoju, wzmocniła się gospodarczo i politycznie dzięki wysiłkowi mas pracujących miast i wsi, dzięki pomocy Związku Radzieckiego, dzięki czepaniu z doświadczeń Związku Radzieckiego.

Rosnąc w siły Polska niewątpliwie wnośli swój wkład w międzynarodową walkę o pokój i postęp.

Wspaniale i w tempie niespotykanym w historii rozkwita Związek Radziecki. Kraje socjalistycznego budownictwa pod

przewodem Związku Radzieckiego stają do pokojowego współzawodnictwa z ustrojem kapitalistycznym.

Podlegające wojenni, imperialiści boją się tego pokojowego współzawodnictwa. Stąd szaleńcze plany zbrodni i zniszczeń, stąd prowokacje, stąd zbrodniczy najazd na bohaterki naród koreański, stąd przesłany gorące wyrazy naszej przyjaźni i solidarności!

Nikt z nas nie wątpi, że imperializm amerykański niesie w sobie taki sam zarodek klęski, jak nosił w sobie zbrodniczy hitlerizm i jakim dogorywając zaraził swoich spadkobierców.

Dłatego obóz pokoju i postępu, który rośnie i będzie rósł z każdym dniem, bo takie jest jego prawo rozwoju, ze spokojem i pewnością swojej sprawy, która jest sprawą całej ludzkości patrzy w przyszłość.

Nie lekceważymy szaleńców i zbrodniarzy, bo byłoby to lekkomyślnością, ale także nie przeceniamy ich, bo byłoby to pójściem na lep ich polityki szantażu.

Szacujemy ich tak, jak należy.

Wzmacniamy swoje siły, rozbudowujemy gospodarkę, wzmocniamy obronność, mobilizujemy szeroki front obrońców pokoju — budujemy socjalizm, pewni niezachwianej sily obozu antyimperialistycznego, maszerujemy pod sztandarem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, maszerujemy wciąż naprzód i na przód, bo takie jest żelazne prawo naszego rozwoju, maszerujemy pod wodzą Stalina.

Towarzysze! Czekają nas wielkie zadania na naszej drodze budowy socjalizmu, na drodze walki o pokój.

Zadania te, zadania budowy szczęśliwej przyszłości dla narodu polskiego, którego remu drogę do wolności i drogę w szczyt sily przyszłości wyrabiała Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — wykonywać będziemy pod przewodem naszej Partii.

Niech żyje czołowy oddział polskiej klasy robotniczej, maszerująca pod sztandarem Rewolucji Październikowej — nasza Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący Towarzysz Bolesław Bierut!

Niech żyje dzieło zwycięskiej Rewolucji Październikowej, ostoja pokój i nadzieja ludzkości, potężny Związek Radziecki i jego wódz — wódz postępowej ludzkości Towarzysz Stalin!

GKKF pozdrawia sport radziecki

WARSZAWA. Główny Komitet Kultury Fizycznej z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej przesłał do Wszechniawskiego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depeszę następującej treści:

W dniu 33 rocznicy Wielkiej, Socjalistycznej Rewolucji Październikowej sportowcy Polski Ludowej, która powstała i kroczy ku socjalizmowi, dzięki zwycięstwu rewolucji i braterskiej pomocy narodów radzieckich, przesyłają przodującym w świecie sportowcom kraju zwycięskiego socjalizmu braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w budowie ustroju komunistycznego i w walce o pokój na całym świecie.

W tym uroczystym dniu, który jest świętem mas pracujących całego świata i świętem naszego narodu zapewniamy Was, że sportowcy Polski Ludowej z Waszym przykładem i korzystając z Waszych wspaniałych doświadczeń zwiększą jeszcze swe wysiłki w walce o przedterminowe wykonanie 6-letniego planu budowy podstaw socjalizmu, że stale podnoszą swój poziom polityczny i sportowy i coraz lepiej będą realizować wielkie zadania wychowania zdrowych, silnych, wytrzymałych, radosnych i świadomych budowniczych socjalizmu i wojowników światowego pokoju.

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Niech żyje wielki Związek Radziecki i wódz narodów radzieckich, chorążym światowego obozu pokoju — Józef Stalin!

Podwójny sukces gimnastyków CSR

PRAGA. Z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej odbyło się w Brnie międzynarodowe spotkanie w gimnastyce Czechosłowacji — Bułgarii: z reprezentacją Czechosłowacji odniosła podwójny sukces zwyciężając w konkurencji mężczyzn 244,95:334,00 a w konkurencji kobiet 287,07:276,90.

Nauka radziecka w służbie ludzkości (2)

W poszukiwaniu surowców dla wciąż rozrastającego się przemysłu ludzkości człowiek zapuszcza się w najdalsze dzungle podzwrotnikowe, wdziera się na najwyższe góry świata i opuszcza się w głębiny mórz. Ale przede wszystkim przebliza się coraz głębiej pod ziemię, bo tam głównie spodziewa się znaleźć potrzebne mu minerały. Wszystko, cokolwiek znajdowało się na powierzchni ziemi, zostało już dawno wykorzystane, wszystko, co można było wydobyc przywytymi sposobami przy pomocy tzw. „odkrywk”, dawno zostało wyczerpane w orbicie nieodrodnym zapotrzebowania ludzkości. Ale zapotrzebowania te wciąż rosną. Ludzkość rośnie, rozwija się, potężnieje! Nigdy niesyty przemysł woła o coraz nowe surowce! O surowce, których coraz głębiej trzeba szukać.

Tę dziedzinę jest poświęcony wynalazek kolektywu konstruktorów radzieckich pod kierunkiem inż. A. J. Trebelowa — tzw. „łódź podziemna”. Łódź ta to stalowy walec długości 5 m i średnicy 1,2 m zaopatrzonej z przodu w potężny świder, przy pomocy którego „łódź” ryje zupełnie swobodnie ziemię. Dokoła kadłuba tej maszyny — kreta znajduje się spirala, która wyrzuca przez świder ziemię wprasowuje w bok, tak, że łódź podziemna w miarę posuwania się przed siebie pozostawia za sobą wycięnięty chodnik o średnicy 1,5 m. Chodnikiem tym biega rozwijające się w miarę posuwania się maszyny kable telefonu, a przede wszystkim kable doprowadzające elektryczność, dzięki której działa cała maszyna. Pilot znajdujący się wewnątrz maszyny-kreta przez okienka znajdujące się po bokach walec może badać warstwy ziemi, przez które się przesuwa i w ten sposób odkrywać nowe podkłady mineralnych surowców. (1)

SPORT

Poznajemy radzieckich sportowców (2)

Dwie Turowe

Nazwisko Turowej w Związku Radzieckim mówi bardzo wiele. Każdy miłośnik sportu tego kraju wie, że Turowa to mistrz sportu.

Ale samo nazwisko Turowa — to jeszcze mało. Trzeba do tego dodać imię.

Nazwisko Turowej w Związku Radzieckim mówi bardzo wiele. Każdy miłośnik sportu tego kraju wie, że Turowa to mistrz sportu.

Ale samo nazwisko Turowa — to jeszcze mało. Trzeba do tego dodać imię. Bo Halina Turowa — to skok w dal z rozbiegiem, a Irena Turowa — bieg na 100 m. A choć tak różne są dyscypliny uprawiane przez nie sport — nie sposób poznać je oddzielnie. Bo Halina Turowa to... matka Ireny Turowej.

Halina Turowa dziś już nie myśli o karierze w sporcie. Jej skok w dal — 5,80 m przez 15 lat niemal był niepokonywanym rekordem kraju. A gdy przestał być wreszcie rekordem, Halina zajęła się wspólnie z zasłużonym mistrzem sportu B. I. Wzorowem kształceniem godnej siebie następczyni — Ireny Turowej.

15-letnia zaledwie dziewczynka wystąpiła po raz pierwszy na szerszej arenie w

minionym sezonie podczas zawodów lekkoatletycznych pomiędzy Leningradem a Estońską SRR. Wystąpiła i... zwyciężyła w biegu na 100 m, osiągając czas 12,4 sek. Sukcesem swym zdobyła od razu piąte miejsce w kraju. — jeśli chodzi o czas.

Na następnych wszechzwiązkowych zawodach lekkoatletycznych juniorów w Leningradzie Irena Turowa zwyciężyła w biegu na 100 m mistrzynią sportu Nadzieję Chnykinę z Tbilisi. W ten szlachetny sposób Irena pomściła matkę, gdyż właśnie nie kto inny, tylko Nadzieja Chnykina w r. 1949 pobliła wreszcie rekord Haliny Turowej w skoku w dal.

Tymczasem Irena bije na razie własne rekordy życiowe, osiągając podczas zawodów radziecko-węgierskich w Moskwie na 100 m czas — 12,1 sek., a na 200 m — 25,1 sek.

Ale biegi to mało! Córką idzie w ślady matki i już obecnie osiąga w skoku w dal 3,24 m.

Jest to obecnie najmłodsza mistrzyni sportu w Związku Radzieckim. Najmłodsza i budząca największe nadzieje. Bo Irena Turowa ma dopiero 15 lat. Jest wzorową uczennicą jednej z podstawowych szkół Moskwy. I ma dużo woli osiągnąć jeszcze lepszych rezultatów. (2)

Pokazowy występ gimnastyków radzieckich w Sztokholmie

SZTOKHOLM. Przebywająca w Szwecji kobieca i męska reprezentacja gimnastyków na ZSRR, która odniosła zwycięstwo nad reprezentacją Szwecji wystąpiła w niedzielę w Sztokholmie na imprezie pokazowej.

Fonad dwa tysiące widzów zgromadzonych w Eriksdalahellen oglądały występy gimnastyków radzieckich i zgotowały im gorącą owację.

Spartak zdobywa puchar ZSRR

MOSKWA. Na Centralnym Stadionie Moskiewskiego Dynamo odbyło się finałowe spotkanie w ramach rozgrywek piłkarskich o Puchar ZSRR między moskiewskimi drużynami Dynamo i Spartak. Mecz zakończył się zwycięstwem Spartaka 3:0 (2:0). Zespół moskiewskiego Spartaka jest po raz szósty zdobywcą Pucharu ZSRR. Puchar ZSRR należał do drużyny Spartaka w roku 1938, 1939, 1944, 1947, 1948.

W tegorocznych rozgrywkach o Puchar ZSRR, które były czteronastymi, w kole brało udział ponad 12 tys. drużyn.

Austria-Dania 5:1

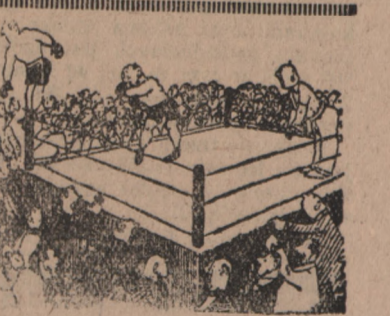
WIEN. W międzypaństwowym meczu piłki nożnej Austria pokonała Danię 5:1 (4:1) zdobywając bramki przez Wagnera — 3, Melchiora i Rurednika. Honorowy punkt dla Danii zdobył Jensen.

Zarząd Lechii zawieszony

GDANSK. W związku z gorszącym zajęciem jakie miało miejsce podczas spotkania piłkarskiego rozegranego w dniu 1 bm. pomiędzy Budowlanymi Lechia i Kolejarkiem Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej zwołał konferencję, która odbyła się w GOZPN.

W zebraniu uczestniczył pełny zarząd GOZPN, Kolegium Sędziów, przedstawiciel KW PZPR, WKKF, ORZZ, obecny na zebraniu był także przedstawiciel CRZZ — ob. Smętek. Uchwalono rezolucję potępiającą sprawców zajścia i żądającą surowego ich ukarania. Sprawą tą zajmie się Prezydium WKKF. W tym samym dniu Prezydium WKKF do czasu ukończenia dochodzącego postanowiło zawiesić zarząd klubu sportowego Budowlani Lechia oraz dwóch zawodników sekcji piłkarskiej Kokota II i Zytliaka.

HUMOR

Jeszcze jeden krok, a skoczę...

Mamy telefon

Oszczędzajmy pieniądze

Wszyscy już posiadamy, proszę państwa, nasze pieniądze. Na razie wyglądają bardzo ładnie. Dobrego gatunku papier, znaki wodne, żywe barwy. Nowiutki, szeleszczące banknoty spoczywają w naszych portfelach. Mamy pieniądze, które posiadają trwałą wartość, są prawnym środkiem płatniczym w Polsce. Środkiem płatniczym o dużej sile nabywczej.

Tak jest na razie. Obarwiamy się jednak, że jeśli nie zmienimy swego postępowania w stosunku do pieniędzy, już wkrótce nasze nowe banknoty zmienią radykalnie swój wygląd.

Staną się brudne, siłamszone, porwane. Aż żal będzie na nie patrzeć.

Przypomnijmy sobie, jak wyglądały pieniądze, które wielu z nas niosło do wymiany. Niekiedy przypominały wszystko, ale nie środek płatniczy. Po prostu czarna rozpacz, a nie banknoty.

Wiemy też dobrze, czemu ten wygląd zarodziły.

Nie darzyliśmy ich zbyt wielką szacunkiem. Nie przywiązywaliśmy do nich uwagi, jaką winno przywiązywać się do pieniądza. Nie cieszyli się u nas ani autorytetem, ani poważaniem. Zgniecione, zmięte i porwane ładowaliśmy do kieszeni. Gdy wydano nam w sklepie resztę, zgarnialiśmy złotówki w garść i ścisaliśmy mocno, aby w kieszeniach więcej się zmieściło. Ofiarowując 10, czy 20 zł kvestarzom, siłą popychaliśmy bank-

not do puszeki. Gdy nie szło — popychaliśmy go patykami.

Kiedyś miałem okazję podziwiać zamartwie takiej puszeki. Czego tam nie było! Pogniecione, porwane, brudne, zmęczone życiem, dyszące resztkami sił złotówki, dwudziestki itd.

Czy zdajecie sobie sprawę z tego, ile trudu i zachodu kosztowało kvestarzy uporządkowanie tego smutniskiego, wyprostowanego, wyglądanie i doprowadzenie do jakiegoś takiego stanu wymęczonych banknotów?

He to razy wybuchaly rozmaite scysje w tramwajach, czy kioskach. Konduktorzy odmawiali kategorycznie przyjęcia podarcuchów, pasażerowie równie kategorycznie żądali, by je od nich przyjęto.

I jedni i drudzy mieli słusność. Dzisiaj jest inaczej. Mamy piękne, nowiutkie banknoty. Chodzi o to, by tak, jak wyglądają dzisiaj, wyglądały jak najdłużej. Chodzi o to, byśmy nauczyli się szanować i oszczędzać pieniądze.

Jasne, że nie należy wpadać w przesadę. Nikt od nikogo nie żąda, by czyścił bilon „Sidołem”, a banknoty prasował żelazkiem elektrycznym.

To byłby nonsens. Mamy jednak prawo żądać, by nowy pieniądz, solidnie wykonany nie niszczone i poniewierano. Mamy prawo żądać, by pieniądz wyglądał przyzwoicie.

Zwłaszcza, że jest nowy i oparty o złoto.

JUR

PRACOWNICY POSZUKIWANI

Montażerów samochodowych, przyuczonych ślusarzy samochodowych, kierowców samochodowych, 20 strażników oraz Komendanta Straży Przemysłowej przymie od zora Państwowa Komunikacja Samochodowa w Bydgoszczy. Zgłoszenia przyjmuje Oddział Kadry, Bydgoszcz, Dworcowa 54. (1836.k)

RADIO

CZWARTEK, 9 LISTOPADA

5.10 Początek audycji pływ. 17.00 Dziennik popołudniowy 17.15 Koncert szczytów wiadomości porannych 5.20 Koncert dla świata pracy 6.00 Strzeszczenie wiadomości porannych 6.05 Gimnastyka 6.15 Różne tańce w wyk. salonoj orkiestry z płyt 6.45 Program dnia 7.00 Dziennik poranny 7.15 Muzyka 8.00 Strzeszczenie dziennika porannego 8.05 Przerwa 11.50 „Głos mają kobiety” 11.57 Sygnal cza su i hejnał z Włocławca 12.04 Dziennik południowy i przegląd prasy stoł. 12.15 Pieśni ludowe narodów ZSRR 12.30 Audycja dla wsi 12.55 Melodie ludowe 13.25 Program dnia 13.30 Audycja szkolna dla klas 3-4 13.50 Duety fortepianowe 14.15 „Uczniowie majstra Biskupa” — rep. Ilteracki 14.30 Koncert dla szkół 15.00 Muzyka z płyt 15.10 Utwory wiolonczelowe kompozytorów polskich 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych 15.50 Czwarta audycja z cyklu: „Zagadki muzyczne” 16.35 Koncert rozrywkowy z dycji.

PRACY POSZUKUJĄ

Gospodyni sumienna poprowadzi dom u kulturalnych samotnych lub wdowca z dziećmi, Wład. domość Chelmo. kiosk „Ruch” (1839)

POSADY WOLNE

Fryzjerski pomocnik możliwie damsko-męski potrzebny — Piętek — Puck — Gdańskie. 1837.k

NAUKA

Maszynopisanie przyspieszonego — korespondencji handlowej u. dziela słudnika Toruń. Kochanowskiego 6/4. (1838)

SPRZEDAŻ

Nieruchomość — śródmięście Bydgoszczy sprzedam cześćlowo, Oferty IKP Bydgoszcz 784” (0784)

Do naszych Inzerentów!

Zawładamy, że również wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe przyjmują ogłoszenia drobne do naszego pisma. ADMINISTRACJA Ilustrowanego Kuriera Polskiego

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY ul. Czerwonej Armii 20. — Telefon nr 33-41 i 33-42. DZIAŁ OGŁOSZENI I PRENUMERATY W BYDGOSZCZY ul. Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami), Tel. 24-29. Za niedoroczenie pisma, spowodowane siłą wyższą, nie odpowiadamy. — Rekopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca. — Za ogłoszenia Redakcja nie odpowiada.

PRENUMERATE ZLECONA PRZYJMUJĄ DO 20 KAZDEGO MIESIĄCA WSZYSTKIE URZĘDY I AGENCJE POCZTOWE ORAZ LISTONOSZE. PRENUMERATE POD OPASKĄ WPLACAC NA KONTO PKO nr VI-1881. REDAGUJE: KOMITET REDAKCYJNY. — WYDAWCA: SPOŁDZ. WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA” WARSZAWA, SNIADKICH 16. Oddział w Bydgoszczy, ul. Czerwonej Armii 20, Tel. 33-41 i 33-42.

OGŁOSZENIA drobne po 1.50 zł za słowo. Minimalna opłata za 10 słów. Maksymalna ilość 30 słów. Ogłoszenia milimetr.: w tekście 10.80 zł. za tekstem 4.50 zł. nekrologi 3.— zł. za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 30.— zł. za 1 wiersz 2-lamo.y (z tekstem). W niedzielę i święta 50% drożej. Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nie odpowiadamy.